

Magvet? Kiadó Könyvklubja - Esti

2011 május 08. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

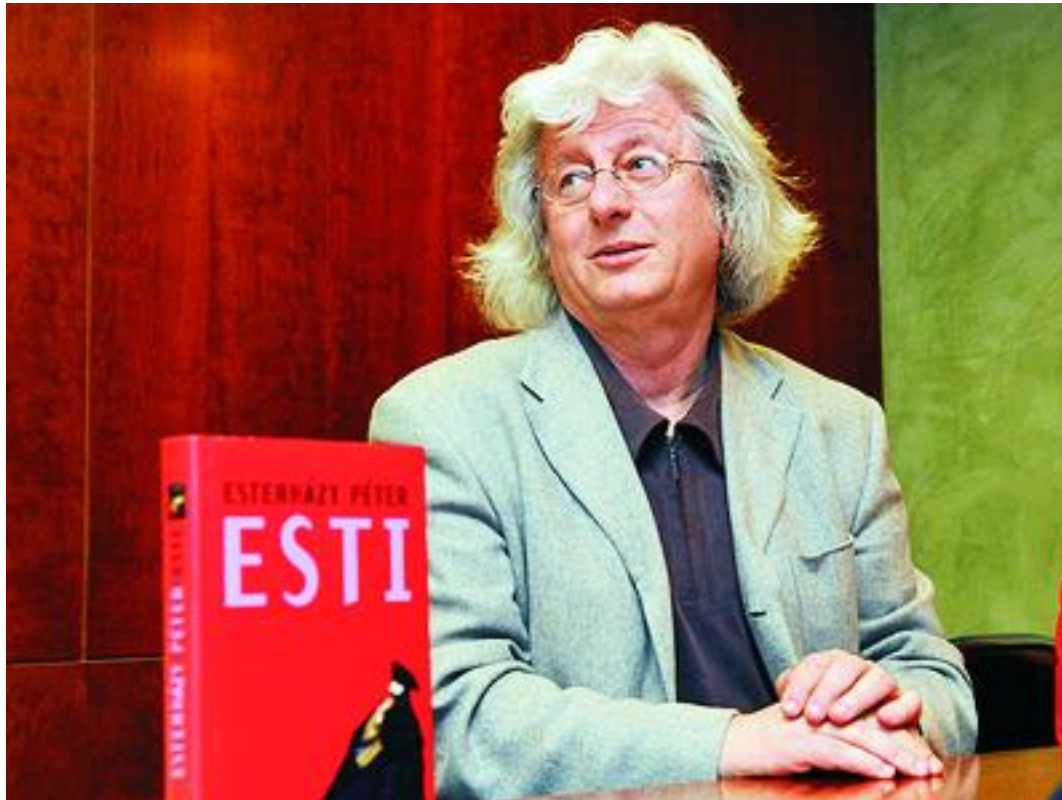
Még nincs értékelve

Mérték

Ha a Magvet? piacra dob egy esterházyt (direkt kisbetűzők, ep már tárgyasult, ld. annak idején az angoloknál a „Christie for Christmas!” kampányszlogent, nyilván ?k se az öreg hölgyet akarták kipostázni él?ben minden háztartásba), az esemény.

Esterházy szinte az egyetlen olyan kortárs szerző, akit elefántcsonttornyos literátor és népmű egyaránt begyűjt, nem feltétlenül olvasásra, hanem mert illik.

Az értesen lányos szín? (mi is ez, jajpink?, kármínrózsaszín?) „Esti” szöveggyűjteményt?l én a magam részér?l sokat követeltem. Egyrészt mert az elz? kötet, a **Semmi m?vészet** szerintem lapos volt, lanyha, önismétl?s. Másrészt mert a magyar irodalomtörténet egy (nem csak számomra) szent szövegéhez nyúlt vissza, azt transzformálta, az volt a hozott anyaga, és bántott volna, ha az Esti Kornéllal rosszul sáfárokodik.

Megkönnyebbülve mondhatom: a csalódás elmaradt. Az Esti nem más, mint **életrajz és elmélkedés az életr?l, még inkább a halálról** Esterházy-módra, kísérletezően, sok irodalmi hagyományt és személyes tapasztalatot megmozgatva, a szokásos azonnali reflektálással a szavakra, mondatokra, elbeszél?re. Az Esti Kornél-hagyományt egyetlen értelemben aknázza ki, a „lehetséges én”, a „lehetséges élet”, az alteregó bevetésének apropójaként. Esti Kornél az, aki lehetnék, aki voltam, aki lehettem volna – minden „én” egy Esti Kornél, és minden szövegdarab egy-egy élet- vagy halálrajz, ezért is ez a hosszabb-rövidebb szövegrészek zárómondata: „Ez az XY volt Esti élete”, XY valami konkrétan vonatkozik az adott történetdarabkából.

Felépítésében az Esti leginkább a *Harmoniára* hasonlít: egyaránt szerepelnek benne néhány mondatos, sokszor talányos mininovellák, és több oldalra rúgó, formailag-olvasatilag „kezelhet?bb” (hagyományosabb) elbeszélések. ?szintén szólva én ez utóbbiakat kedveltem jobban, mert az életr?l való elmélkedésnek ezekben van helye, kifutása, megrendítésre, elgondolkodtatásra alkalmas ideje, tere. És megrendülésb?l akad is b?ven. Az apróbb szövegek sokszor enigmatikusak (számomra), illetve egy-egy nyelvi-filozófiai felvetésre korlátozódnak. Én ez utóbbiak kapcsán éreztem, hogy múltóban ennek a tipikusan esterházy formának és nézetnek az aktualitása, már nem lep meg, nem friss, nem is mindig groteszk vagy abszurd, oké, „ez is hozzátartozik Esterházyhoz”, és a jelentés nem kompenzálja a formát, amivel bizony küzdeni kell.

Ami miatt semmiképp nem adhattam ötöst, az egy szubjektíve bosszantó mozzanat: többször találkozhatni a könyvben olyan, a megértéshez kétségkívül szükséges utalásokkal, amelyek miatt joggal érezhet?, ez a szöveg f?állású irodalmároknak, filozófusoknak és olvasóknak van szánva. A wittgensteinezést már megszoktam; de az, hogy egy hosszú, jelent?s szövegrész épüljön Pierre Ménard-ra (akit a Don Quijote szerz?jeként a Borges-olvasók ismerhetnek), szinte provokatív elitizmus. (Véletlenül ismertem a Borges-novellát, de éppen ezért világos, hogy olvasása nélkül érthetetlen marad az egész vele kapcsolatos történet, az utalás ugyanis nem merül ki a névben.) Én meg vagyok annyira plebejus, hogy az ilyesmi piszkálja a cs?römet.

Mindemellett elmondható, hogy egy olvasásra mindenképp érdemes, játékra és mélységekre egyaránt képes szöveggy?jteményt kaptunk az Estivel. Ha valaki fordulatra számít az életm?ben, az csalódní fog; aki a maga bevált és kedvelt esterházyját szerette volna visszakapni, az nem.

MAGVETŐ

A könyv megrendelhet? a következ? címen:

<http://kiadok.lira.hu/kiado/magveto/index.php?action=konyv&id=139392561>

Esterházy Péter: Esti

konyvkolonia.hu, Sztojkovics Piksi

Ajánló